

กฎกระทรวง

กำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตร
สำหรับการปฏิบัติที่ดีสำหรับปางช้างเป็นมาตรฐานบังคับ
พ.ศ. ๒๕๖๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสองปีนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้มาตรฐานสินค้าเกษตร เลขที่ มกษ. ๖๔๑๓ - ๒๕๖๔ ตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตร : การปฏิบัติที่ดีสำหรับปางช้าง ตามพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ เป็นมาตรฐานบังคับ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

ประภัตร โพธสุธน

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ปฏิบัติราชการแทน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันมีปางช้างจำนวนมากที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับช้างเพื่อการท่องเที่ยวหรือการแสดง แต่ยังคงขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการปฏิบัติที่ดีในการจัดการ ควบคุมดูแล และเลี้ยงช้างที่ถูกต้อง ส่งผลให้เกิดปัญหาต่อสุขภาพช้าง การทารุณกรรมช้าง รวมทั้งส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอันเนื่องมาจากมูลช้างและขยะมูลฝอย จึงจำเป็นต้องมีการจัดการ ควบคุมดูแล การปฏิบัติในปางช้างให้มีมาตรฐาน และเป็นไปตามหลักสวัสดิภาพสัตว์ ในการนี้ ได้มีประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตร : การปฏิบัติที่ดีสำหรับปางช้าง ตามพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ และได้มีการดำเนินการรับฟังความคิดเห็นของตัวแทนของกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียหรือผู้มีประโยชน์เกี่ยวข้องครบถ้วนตามความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑ แล้ว สมควรกำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตรสำหรับการปฏิบัติที่ดีสำหรับปางช้างเป็นมาตรฐานบังคับ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

มาตรฐานสินค้าเกษตร

มกษ. 6413-2564

THAI AGRICULTURAL STANDARD

TAS 6413-2021

การปฏิบัติที่ดีสำหรับปางช้าง

**GOOD ANIMAL PRACTICES FOR
ELEPHANT FACILITY**

**สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์**

ICS

ISBN

มาตรฐานสินค้าเกษตร

มกษ. 6413-2564

THAI AGRICULTURAL STANDARD

TAS 6413-2021

การปฏิบัติที่ดีสำหรับปางช้าง

**GOOD ANIMAL PRACTICES FOR
ELEPHANT FACILITY**

สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

50 ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

โทรศัพท์ 0 2561 2277 โทรสาร 0 2561 3357

www.acfs.go.th

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม 138 ตอนพิเศษ 196 ง

วันที่ 25 สิงหาคม พุทธศักราช 2564

คณะกรรมการวิชาการพิจารณามาตรฐานสินค้าเกษตร
เรื่อง ปางช้าง

1. อธิบดีกรมปศุสัตว์ หรือผู้ที่อธิบดีมอบหมาย
นายสมชวน รัตนมังคลานนท์ รองอธิบดีกรมปศุสัตว์	ประธานกรรมการ
2. ผู้แทนกรมการท่องเที่ยว
นายวีรพัฒน์ ชินพันธ์
นายสุบรรณ ประคองใจ	กรรมการ
3. ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขท้องถิ่น
หัวหน้ากลุ่มงานส่งเสริมสุขภาพ
หัวหน้ากลุ่มงานป้องกันโรคติดต่อ	กรรมการ
4. ผู้แทนกรมอนามัย
นางอัมพร จันทวิบูลย์
ผู้อำนวยการสำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม
นางสาวปรียานิตย์ ไหม่เจริญศรี
นายนิพนธ์ อ้นแจ่ม	กรรมการ
5. ผู้แทนกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
นายถิรเดช ปาละสุวรรณ
นายภัทรพล มณีอ่อน	กรรมการ
6. ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ผู้บังคับการ กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิด เกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
รองผู้บังคับการ ที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับการ กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิด เกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	กรรมการ
7. ผู้แทนสำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ กรมปศุสัตว์
นายธีระวุฒิ สุวัณณะชาวี
นางสาวภัทร เจริญพันธ์	กรรมการ
8. ผู้แทนคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
นายเฉลิมชาติ สมเกิด	กรรมการ
9. ผู้แทนสัตวแพทย์สมาคมแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
นางสาวคชาภรณ์ เต็มยอด
นายจำเริญ พานเพียรศิลป์
นายวัชร ปานวุ่น	กรรมการ

10. ผู้แทนองค์การสวนสัตว์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
นายสุเมธ กมลนรนาถ
นายยงชัย อุตระ
นายวิศิษฐ์ อาศัยธรรมกุล	กรรมการ
11. ผู้แทนสถาบันคชบาลแห่งชาติ ในพระอุปถัมภ์ฯ
นายทวีโชค อังควาณิช
นายศรัณย์ จันทร์สิทธิเวช	กรรมการ
12. นายธีรภัทร ตรังปราการ
ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
13. นายสุริยะ ร่วมพัฒนา
ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
14. นายเผด็จ ศิริดำรง
ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
15. ผู้แทนสำนักกำหนดมาตรฐาน
สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ
นายพิทักษ์ ชายสม
นางสาวศุภราญมณี กระจ่างวงษ์	กรรมการและเลขานุการ

ประเทศไทยมีปางช้างจำนวนมากที่ทำธุรกิจบริการ เช่น การแสดงช้าง หรือกิจการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับช้าง ปางช้างส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการปฏิบัติที่ดีในการจัดการควบคุมดูแลและเลี้ยงช้าง ที่ถูกต้อง จึงส่งผลให้เกิดปัญหาต่อสุขภาพช้าง การทารุณกรรมช้าง รวมทั้งเกิดปัญหาต่อสิ่งแวดล้อม จากมูลช้างและขยะมูลฝอย ดังนั้น เพื่อเป็นการปรับปรุงการปฏิบัติในการจัดการควบคุมดูแลและเลี้ยงช้าง ให้ถูกต้องและเหมาะสม เป็นไปตามหลักสวัสดิภาพสัตว์ รวมทั้งเป็นการยกระดับมาตรฐานปางช้างไทย คณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรจึงเห็นควรจัดทำมาตรฐานสินค้าเกษตร เรื่อง การปฏิบัติที่ดีสำหรับ ปางช้าง

มาตรฐานสินค้าเกษตรนี้ กำหนดขึ้นโดยใช้เอกสารต่อไปนี้เป็นแนวทาง

กรมการท่องเที่ยว. 2553. มาตรฐานการจัดกิจกรรมปางช้างเพื่อการท่องเที่ยว

กรมปศุสัตว์. 2545. ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง มาตรฐานปาง (แคมป์) ช้างของประเทศไทย 16 เมษายน 2545.

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
เรื่อง กำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตร : การปฏิบัติที่ดีสำหรับปangช้าง
ตามพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑

ด้วยคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตร เห็นสมควรกำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตร เรื่อง การปฏิบัติที่ดีสำหรับปangช้าง เป็นมาตรฐานทั่วไป ตามพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อส่งเสริมสินค้าเกษตรให้ได้คุณภาพ มาตรฐาน และปลอดภัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบมติคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตร ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๓ และครั้งที่ ๒/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงออกประกาศกำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตร : การปฏิบัติที่ดีสำหรับปangช้าง มาตรฐานเลขที่ มกษ. 6413-2564 ไว้เป็นมาตรฐานทั่วไป ดังมีรายละเอียดแนบท้ายประกาศนี้

ทั้งนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

(นายประภัตร โพธสุธน)

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ปฏิบัติราชการแทน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

มาตรฐานสินค้าเกษตร

การปฏิบัติที่ดีสำหรับปางช้าง

1. ขอบข่าย

- 1.1 มาตรฐานสินค้าเกษตรนี้ กำหนดการปฏิบัติที่ดีสำหรับปางช้างตามที่กำหนดนิยามไว้ในข้อ 2.1 ครอบคลุมองค์ประกอบปางช้าง การจัดการปางช้าง บุคลากร สุขภาพช้าง สวัสดิภาพสัตว์ สิ่งแวดล้อม การจัดการด้านความปลอดภัย และการบันทึกข้อมูล เพื่อให้ช้างมีสุขภาพดี โดยคำนึงถึงสวัสดิภาพสัตว์ สิ่งแวดล้อม รวมถึงสุขภาพ ความปลอดภัย และสวัสดิภาพของบุคลากร และความปลอดภัยของผู้มาใช้บริการ
- 1.2 มาตรฐานสินค้าเกษตรนี้ ใช้กับปางช้างที่เลี้ยงหรือรวบรวมช้างบ้าน (domesticated elephant) ที่มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Elephas maximus* เท่านั้น
- 1.3 มาตรฐานสินค้าเกษตรนี้ ไม่ครอบคลุม
 - 1) การเลี้ยงช้างในครัวเรือน โดยไม่มีการประกอบกิจการเกี่ยวกับช้างเพื่อการท่องเที่ยวหรือการแสดง
 - 2) การเลี้ยงช้างไว้ใช้แรงงาน เช่น การชักลาก

2. นิยาม

ความหมายของคำที่ใช้ในมาตรฐานสินค้าเกษตรนี้ มีดังต่อไปนี้

- 2.1 ปางช้าง (elephant facility) หมายถึง สถานที่ที่มีการประกอบกิจการเลี้ยงหรือรวบรวมช้างเพื่อการท่องเที่ยว การแสดง หรือการประกอบกิจการอื่นที่แสวงหาประโยชน์จากช้าง ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการเรียกเก็บค่าดูหรือค่าบริการในทางตรงหรือทางอ้อมหรือไม่ก็ตาม

3. ข้อกำหนด

3.1 องค์ประกอบปางช้าง

3.1.1 สถานที่ตั้ง

หลักการ

การเลือกสถานที่ตั้งเพื่อประกอบกิจการปางช้างมีความสำคัญ ต้องคำนึงถึงการปนเปื้อนของอันตรายทางกายภาพ เคมี และชีวภาพจากสภาพแวดล้อม การมีแหล่งน้ำใช้ การคมนาคมเข้าถึงปางช้าง และป่าต้นน้ำ เพื่อให้แน่ใจว่าไม่มีผลกระทบต่อสุขภาพและสวัสดิภาพสัตว์ ไม่เกิดปัญหาการขาดแคลนน้ำใช้ สามารถขนส่งช้าง อาหารสัตว์ เวชภัณฑ์ และอุปกรณ์ต่างๆ ได้ และไม่ส่งผลกระทบต่อป่าต้นน้ำ

3.1.1.1 ตั้งอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่เสี่ยงจากการปนเปื้อนของอันตรายทางกายภาพ เคมี และชีวภาพที่มีผลกระทบต่อสุขภาพและสวัสดิภาพสัตว์ หรือมีมาตรการป้องกันที่เหมาะสม

3.1.1.2 ตั้งอยู่ในทำเลที่มีน้ำสะอาดใช้เพียงพอตลอดปี

3.1.1.3 มีเส้นทางการคมนาคมเข้าถึงปางช้างที่สามารถขนส่งช้าง อาหารสัตว์ เวชภัณฑ์ และอุปกรณ์ต่างๆ

3.1.1.4 เป็นพื้นที่ที่ไม่ส่งผลกระทบต่อป่าต้นน้ำ

3.1.2 ขนาดพื้นที่และผังปางช้าง

หลักการ

ขนาดพื้นที่และผังปางช้างมีความสำคัญต่อสุขภาพช้าง สวัสดิภาพสัตว์ สิ่งแวดล้อม และการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพและถูกสุขลักษณะ

3.1.2.1 มีขนาดพื้นที่ของปางช้างที่เหมาะสมกับลักษณะกิจกรรมและจำนวนช้าง ตามประเภทของปางช้าง ดังข้อมูลในภาคผนวก ก และกายภาพทางพื้นที่ของปางช้าง

3.1.2.2 มีการวางผังปางช้างที่เอื้อต่อการปฏิบัติงานที่ถูกสุขลักษณะ

3.1.2.3 แยกพื้นที่ปฏิบัติงานเป็นสัดส่วน เช่น สถานที่พักช้าง พื้นที่พักผ่อนสำหรับช้าง พื้นที่เก็บอาหาร พื้นที่เก็บอุปกรณ์ และพื้นที่รวบรวมขยะและมูลช้าง

3.1.3 สถานที่พักช้าง และพื้นที่พักผ่อนสำหรับช้าง

หลักการ

สถานที่พักช้าง และพื้นที่พักผ่อนสำหรับช้างมีความสำคัญต่อการเลี้ยงช้าง ต้องคำนึงถึงขนาดพื้นที่และสภาพแวดล้อม เพื่อให้แน่ใจว่าสถานที่พักช้าง และพื้นที่พักผ่อนสำหรับช้างมีความเหมาะสมช้างมีสุขภาพและสวัสดิภาพสัตว์ที่ดี

3.1.3.1 มีสถานที่พักค้าง เพื่อรอให้บริการหรือพักจากการบริการ

- 1) กรณีเป็นอาคารพักค้าง ต้องมีพื้นที่เพียงพอในการเลี้ยงช้าง โดยคำนึงถึงหลักสวัสดิภาพสัตว์ มีโครงสร้างแข็งแรง มีหลังคาสำหรับกันแดดกันฝน มีการระบายอากาศที่ดี ง่ายต่อการทำความสะอาดและบำรุงรักษา และไม่มีน้ำขังบริเวณพื้นอาคารพักค้าง
- 2) กรณีไม่ใช่อาคารพักค้าง ให้เลือกสถานที่พักค้าง โดยคำนึงถึงพื้นที่ที่มีร่มเงาและมีแหล่งน้ำเพียงพอ

3.1.3.2 มีพื้นที่พักผ่อนสำหรับช้าง เพื่อใช้พักผ่อนในช่วงที่ไม่มีงานบริการหรือช่วงกลางคืน เช่น

- 1) ล่ามไว้ในป่าธรรมชาติหรือสวน ล่ามไว้กับหมุดในพื้นที่โล่งภายในปางช้าง ล่ามไว้ใต้ต้นไม้หรือในอาคาร ซึ่งมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า 16 m^2 ^{1/} ต่อเชือก โดยใช้เชือกมัดหรือโซ่ล่ามช้างที่มีความยาวไม่น้อยกว่า 1.5 m ^{2/}
- 2) ปลอยช้างไว้ในพื้นที่ที่มีขอบเขตป้องกันการหลุดของช้าง โดยคำนึงถึงพื้นที่ที่มีร่มเงาและมีแหล่งน้ำเพียงพอ รวมทั้งคำนึงถึงความปลอดภัยของช้างด้วย

3.2 การจัดการปางช้าง

3.2.1 คู่มือการจัดการปางช้าง

หลักการ

คู่มือการจัดการปางช้างที่ให้รายละเอียดการปฏิบัติงานที่สำคัญของปางช้างจะช่วยให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องสามารถปฏิบัติงานตามขั้นตอนที่กำหนดไว้อย่างถูกต้อง และช่วยให้การจัดการปางช้างเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

3.2.1.1 มีคู่มือการจัดการปางช้างที่แสดงให้เห็นรายละเอียดการปฏิบัติงานที่สำคัญภายในปางช้าง เช่น

- 1) การดูแลและการจัดการช้างท้อง ช้างคลอด ลูกช้าง ช้างวัยรุ่น ช้างวัยทำงาน ช้างชรา และช้างพิการ
- 2) การแยกและฝึกลูกช้าง
- 3) การจัดการด้านการผสมพันธุ์
- 4) การจัดการช้างตกมันและช้างอาละวาด
- 5) การจัดการด้านอาหารและน้ำ
- 6) การทำความสะอาดสถานที่พักช้าง พื้นที่พักผ่อนสำหรับช้าง และอุปกรณ์
- 7) การจัดการด้านสุขภาพช้าง ประกอบด้วยการฉีดวัคซีน การใช้ยาสัตว์ การตรวจและรักษาโรค การจัดการช้างป่วยและช้างตาย
- 8) การจัดการด้านสวัสดิภาพสัตว์

^{1/} m^2 เป็นสัญลักษณ์สำหรับหน่วยในระบบเอสไอ (International System of Units; SI) ที่ใช้แทนคำว่า “ตารางเมตร (square meter)”

^{2/} m เป็นสัญลักษณ์สำหรับหน่วยในระบบเอสไอที่ใช้แทนคำว่า “เมตร (meter)”

9) การจัดการด้านสิ่งแวดล้อม

10) การจัดการด้านการบริการ การแสดง และการทำงานของช่าง

3.2.2 การจัดการอาหารและน้ำ

หลักการ

การจัดการอาหารให้มีคุณภาพและความปลอดภัย และมีอาหารและน้ำเพียงพอต่อความต้องการของช่าง จะทำให้ช่างมีสุขภาพและสวัสดิภาพสัตว์ที่ดี

3.2.2.1 ให้ช่างได้รับอาหารที่มีคุณภาพ ปลอดภัย และเหมาะสมสำหรับการเลี้ยงช้าง โดยเป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. 2558

3.2.2.2 มีสถานที่เก็บอาหารแยกเป็นสัดส่วน และเก็บอาหารในสภาพที่ป้องกันการเสื่อมสภาพและการปนเปื้อน

3.2.2.3 มีการจัดการให้ช่างทุกเชือกได้กินอาหารและน้ำอย่างเพียงพอต่อความต้องการของช่าง รวมทั้งได้รับอาหารที่หลากหลาย เช่น อาหารหยาบ ผลไม้ หรืออาหารเสริม

3.2.3 การจัดการอาคารและอุปกรณ์

หลักการ

การจัดการอาคารและอุปกรณ์ให้มีความสะอาด เพื่อลดการสะสมของเชื้อก่อโรค นอกจากนี้ อาคารและอุปกรณ์ที่ปลอดภัยและอยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งานจะช่วยให้ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และปลอดภัยต่อช้างและบุคลากร

3.2.3.1 ทำความสะอาดอาคาร บริเวณโดยรอบ และอุปกรณ์อย่างสม่ำเสมอ เพื่อลดการสะสมของมูลช้างและของเสีย ซึ่งเป็นแหล่งของเชื้อก่อโรค

3.2.3.2 บำรุงรักษาอาคารและอุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพดี และปลอดภัยต่อช้างและบุคลากร

3.2.4 การจัดการแหล่งที่มาของช่าง

หลักการ

การทราบแหล่งที่มาของช่างมีความสำคัญต่อการป้องกันการสวมทะเบียนช้างบ้าน

3.2.4.1 ช้างบ้านทุกเชือกต้องมีหลักฐานประจำตัวช่างที่ออกให้โดยหน่วยงานที่รับผิดชอบ ตามพระราชบัญญัติสัตว์พาหนะ พ.ศ. 2482 เช่น ตั๋วพิมพ์รูปพรรณ บัญชีลูกครอก

3.3 บุคลากร

หลักการ

บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถตามหน้าที่ความรับผิดชอบและมีสุขภาพที่ดีจะช่วยให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและช่างได้รับการดูแลสุขภาพและสวัสดิภาพอย่างถูกต้อง

- 3.3.1 มีการจัดแบ่งหน้าที่และความรับผิดชอบของบุคลากรอย่างชัดเจน โดยคำนึงถึงจำนวนของช่างที่เลี้ยงและประเภทของปางช้าง
- 3.3.2 มีสัตวแพทย์ผู้ควบคุมปางช้างกำกับดูแลด้านสุขภาพช้าง
- 3.3.3 ความรู้ช่างที่ทำหน้าที่เลี้ยงช้างต้องมีความรู้ ได้รับการฝึกอบรมหรือฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการเลี้ยงช้าง การบังคับช้าง และความเข้าใจพฤติกรรมของช้าง รวมทั้งมีความรับผิดชอบดูแลในเรื่องการจัดการอาหาร น้ำ และที่พัก เพื่อให้จัดการเลี้ยงช้างได้อย่างถูกต้อง
- 3.3.4 บุคลากรอื่นๆ ที่ให้บริการ เช่น เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ เจ้าหน้าที่บริการ พนักงานรักษาความปลอดภัย ต้องมีความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับช้าง มีทักษะในการให้บริการตลอดจนการดูแลและช่วยเหลือผู้มาใช้บริการ
- 3.3.5 บุคลากรทุกคนในปางช้างมีสุขภาพดีและได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรคสัตว์สู่คน
- 3.3.6 จัดหาอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัยของความรู้ช่าง และมีการทำประกันอุบัติเหตุสำหรับความรู้ช่าง

3.4 สุขภาพช้าง

3.4.1 การป้องกันและควบคุมโรค

หลักการ

การป้องกันและควบคุมโรคมีความสำคัญต่อสุขภาพของช้าง บุคลากร และผู้มาใช้บริการ และต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2558 เพื่อให้แน่ใจว่าสามารถป้องกันและควบคุมโรคในปางช้างได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- 3.4.1.1 มีการสังเกตความเป็นอยู่และสุขภาพของช้างทุกวัน หากพบความผิดปกติให้แจ้งบุคลากรที่เกี่ยวข้องทราบ หรือปรึกษาสัตวแพทย์ เพื่อพิจารณาดำเนินการแก้ไขอย่างทันที่
- 3.4.1.2 มีการตรวจสุขภาพของช้างประจำปี อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง
- 3.4.1.3 มีการป้องกันและควบคุมโรค เช่น ให้ช้างได้รับการฉีดวัคซีนป้องกันโรค รวมทั้งมีการกำจัดปรสิตภายในและภายนอกที่เหมาะสม โดยอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของสัตวแพทย์ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากสัตวแพทย์
- 3.4.1.4 มีมาตรการเฝ้าระวังและป้องกันโรค

- 3.4.1.5 มีมาตรการควบคุมสัตว์พาหะนำโรค
- 3.4.1.6 มีการกักกันโรคสำหรับช้างที่นำเข้าใหม่ และแยกช้างป่วยออกจากพื้นที่เลี้ยงช้างปกติ
- 3.4.1.7 กรณีที่เกิดโรคระบาดหรือสงสัยว่าเกิดโรคระบาดต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2558 และคำแนะนำของกรมปศุสัตว์
- 3.4.1.8 ช้างทุกเชือกมีสมุดประจำตัวช้าง ซึ่งประกอบด้วยประวัติช้าง ทะเบียนประจำตัวช้าง ไมโครชิพ ประวัติการตกมัน การรักษาพยาบาลและการฉีดวัคซีน รวมทั้งประวัติการผสมพันธุ์และการตกลูก

3.4.2 การบำบัดโรคสัตว์

หลักการ

การบำบัดโรคสัตว์จำเป็นต้องอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ เพื่อให้ช้างได้รับการตรวจวินิจฉัย การรักษา การป้องกันการเกิดโรคอย่างถูกต้อง และไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและสวัสดิภาพสัตว์

- 3.4.2.1 การบำบัดโรคสัตว์ต้องอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. 2545

3.5 สวัสดิภาพสัตว์

หลักการ

การจัดการการเลี้ยงช้างและการใช้งานช้างต้องคำนึงถึงหลักสวัสดิภาพสัตว์ เพื่อให้ช้างสามารถแสดงพฤติกรรมตามธรรมชาติ มีความเป็นอยู่ที่ดี และปราศจากความทุกข์ทรมาน

- 3.5.1 ดูแลและปฏิบัติต่อช้างให้มีความเป็นอยู่ตามหลักสวัสดิภาพสัตว์ 5 ประการ คือ
 - 1) มีอิสระจากความหิว กระจาย (ข้อ 3.1.1.2 และข้อ 3.2.2.3)
 - 2) มีอิสระจากความไม่สะดวกสบายอันเนื่องมาจากสภาวะแวดล้อม (ข้อ 3.1.1.1 ข้อ 3.1.3.1 ข้อ 3.1.3.2 ข้อ 3.2.3.1 และข้อ 3.2.3.2)
 - 3) มีอิสระจากความเจ็บปวด การบาดเจ็บ และเป็นโรค (ข้อ 3.4.1.1 ข้อ 3.4.1.2 ข้อ 3.4.1.3 ข้อ 3.4.1.4 ข้อ 3.4.1.5 และข้อ 3.4.1.6)
 - 4) มีอิสระจากความกลัวและความทุกข์ทรมาน (ข้อ 3.3.3)
 - 5) มีอิสระในการแสดงพฤติกรรมตามปกติของช้าง (ข้อ 3.1.2.1 ข้อ 3.1.3.1 ข้อ 3.1.3.2 และข้อ 3.7.2)
- 3.5.2 ต้องดูแลและปฏิบัติต่อช้างให้มีความเป็นอยู่ตามพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. 2557

3.6 สิ่งแวดล้อม

หลักการ

การจัดการซาก ชยะ ของเสีย และน้ำเสียจากปางช้างจะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจึงต้องมีการปฏิบัติอย่างถูกต้อง

- 3.6.1 กำจัดซาก ชยะ ของเสีย และน้ำเสีย โดยวิธีที่เหมาะสมตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- 3.6.2 มีมาตรการจัดการมูลช้างไม่ให้กระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น มีลานกักมูล หรือมีการเก็บมูลช้างในแหล่งน้ำสาธารณะ

3.7 การจัดการด้านความปลอดภัย

หลักการ

การจัดการปางช้างจำเป็นต้องมีมาตรการป้องกันอันตรายของผู้มาใช้บริการ เพื่อความปลอดภัยของผู้มาใช้บริการและส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีด้านการท่องเที่ยวปางช้าง

- 3.7.1 มีบุคลากร และป้ายหรือเอกสาร ให้คำแนะนำเรื่องความปลอดภัยในการเข้าหาช้าง การให้อาหารช้าง การนั่งบนหลังช้าง และการปฏิบัติอันใกล้ชิดกับช้าง รวมทั้งข้อมูลเรื่องพฤติกรรมของช้าง
- 3.7.2 ควาญช้างมีการตรวจสอบพฤติกรรมของช้างก่อนเริ่มให้บริการแก่ผู้มาใช้บริการทุกครั้ง
- 3.7.3 มีการจัดการด้านความปลอดภัย เช่น การตรวจสอบอุปกรณ์ที่นั่งบนหลังช้างทุกครั้งก่อนออกปฏิบัติงาน เพื่อความปลอดภัยของผู้มาใช้บริการ หรือจัดให้มีอุปกรณ์ควบคุมบังคับช้างที่เหมาะสม
- 3.7.4 มีรั้วกันหรือสิ่งกีดขวางระหว่างผู้มาใช้บริการกับช้าง ขณะที่ชมการแสดงและให้อาหารช้าง
- 3.7.5 มีแผนและฝึกซ้อมการปฏิบัติตามแผนในการจัดการภาวะฉุกเฉินในปางช้าง เช่น การช่วยเหลือผู้ประสบอุบัติเหตุที่เกิดจากช้าง การควบคุมช้างตกมันหรือช้างอาละวาด
- 3.7.6 มีสถานที่สำหรับขึ้น-ลงหลังช้างที่มั่นคง แข็งแรง และปลอดภัย

3.8 การบันทึกข้อมูล

หลักการ

การบันทึกและเก็บรักษาข้อมูลมีความสำคัญที่จะช่วยในการวิเคราะห์หาสาเหตุที่มาของปัญหา หรือข้อผิดพลาดในการจัดการ และตามสอบการทำงานในแต่ละขั้นตอนว่ามีความถูกต้องตามวิธีปฏิบัติที่กำหนดไว้

- 3.8.1 มีการบันทึกข้อมูลที่สำคัญ ดังนี้
 - 1) ประวัติบุคลากร ประวัติการฝึกอบรมหรือฝึกปฏิบัติ และผลการตรวจสอบสุขภาพประจำปี
 - 2) แหล่งที่มาของอาหารและน้ำ
 - 3) การใช้สารเคมี ยาฆ่าเชื้อ หรือวัตถุอันตรายทางการปศุสัตว์

- 4) การใช้ยาสัตว์และอาหารเสริม
- 5) บันทึกใบอนุญาตเคลื่อนย้ายช้าง

3.8.2 ให้เก็บรักษาบันทึกข้อมูลเป็นเวลาอย่างน้อย 3 ปี

ภาคผนวก ก

(ให้ไว้เป็นข้อมูล)

ประเภทของปางช้าง

ก.1 ปางช้างแบ่งตามลักษณะกิจกรรม ดังนี้

- 1) ปางช้างแบบดั้งเดิม คือ ปางช้างที่มีกิจกรรมการขี่ช้างโดยนั่งบนแห่ และ/หรือการชมการแสดงความสามารถของช้าง
- 2) ปางช้างแบบท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือ ปางช้างที่มีกิจกรรมการขี่ช้างโดยนั่งบนแห่หรือไม่มีแห่หรือเดินไปด้วยกันกับช้าง หรือมีการให้ความรู้เรื่องช้างและการอนุรักษ์ช้าง
- 3) ปางช้างฟิการหรือชรา คือ ปางช้างที่มีการนำช้างฟิการหรือช้างชรามาเลี้ยงและดูแล
- 4) ปางช้างแบบผสมผสาน คือ ปางช้างที่รวมกิจกรรมของปางช้างแบบดั้งเดิมและปางช้างแบบท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และมีการปรับรูปแบบให้เหมาะสมกับสถานการณ์

ก.2 ปางช้างแบ่งตามจำนวนช้าง ดังนี้

- 1) ปางช้างขนาดเล็ก โดยมีช้าง จำนวนไม่เกิน 10 เชือก
- 2) ปางช้างขนาดกลาง โดยมีช้าง จำนวนตั้งแต่ 11 เชือก ถึง 30 เชือก
- 3) ปางช้างขนาดใหญ่ โดยมีช้าง จำนวนตั้งแต่ 31 เชือกขึ้นไป